

ikke tager fejl har det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) netop fremsat denne Paa-stand i sin „Familieret“, at et Barn kan bære Faderens Navn, naar Barnet er født udenfor Ægteskabet og Faderen ønsker det. Hvis ikke det skal være tilladt, staaer det daarligt sammen med de i øvrigt saa gode Bestemmelser, der findes i dette Lovforslag.

Jeg skal bemærke til den højtærede Justitsminister, at naar han efter en Bemærkning af mig fremhæver, at han var overordentlig tilfreds med Prygleloven, uagtet den ikke var ganske den samme, som han havde ønsket den, og at han ikke havde Grund til at beklage sig over dens Vikninger, at jeg altid har følt mig ilde berørt ved . . .

Formanden: Jeg erkender, at Justitsministeren har haft nogen Grund til at udtale sig om denne Sag, da den er bleven berørt under denne Debat; men jeg anser det ikke for rigtigt at fortsætte dermed.

Meyer: Jeg skal saa ikke fortsætte, jeg skal blot udtale Haabet om, at det maa vise sig, at det Middel ikke har været rigtigt; men at vi maa ty til de Opdragelsesmidler, som vi have hævdet i Modsætning til den højtærede Justitsminister.

Saa sagde den højtærede Justitsminister med Hensyn til Udtrykket „uægte“, at det var kun en Betegnelse; vi vidste alle, hvad det betød. Men jeg siger, at man kommer alt for let til at tænke paa, at den ene Slags Børn ere ægte Børn, lovmedholdelige Børn, medens de andre ere nogle Skumpelskud, som, hvor meget man end lovgiver til Fordel for dem, alligevel skulle have præntet paa Panden denne Betegnelse „uægte“, hvad der gør disse Børns Vandring i Verden vanskelig. Det, som man diskuterer i lange Baner, hvorvidt man vil kalde det Skam eller ikke, at en Mand og en Kvinde have staaet i frit Forhold til hinanden, skal jeg ikke indlade mig paa her; men Faktum er, at det bliver Barnet, der lider under Skammen hele Livet igennem ved Betegnelsen „uægte“, og den Omstændighed, at Lovgivningsmagten bruger dette Udtryk, stimulerer let Folk til med et Skuldertræk ofte med nogen Haan i Stemmen at udtale Ordet: uægte Barn. Lovgivningsmagten bør ikke benytte et Udtryk, der saa let giver Anledning til at trække paa Skulderen ad Barnet og vise det Uvillie, endog Haan og Forfølgelse.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg skal gentage; hvad jeg har hævdet i mit tidligere Foredrag; at dette Lovforslag er et udmærket Grundlag for en Lovgivning, der giver Ret til dem, der tidligere have staaet yderst paa Samfundets Skyggeside. Men det er ikke fuldkomment. Det er der nu ingen Ting i denne Verden, der er, ikke en Gang den højtærede Justitsministers Lovforslag, men dette er nær ved at være det. Være vi blot i Stand til at rokke den højtærede Justitsminister en lille Smule paa et eller andet Punkt, kunde han indlægge sig, kan jeg gerne sige, fuldkommen Ære af dette Lovforslag. Det betegner paa vort hjemlige Omraade et Fremskridt saa stort, at de neppe have det i noget andet Land.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, kom ind paa en Undersøgelse af Hjerte og Nyrer for at udfinde, hvilke Motiver der kunde være baade for hans egen og for min Holdning til Spørgsmaalet om det uægte Barns ønskede men af mig bestridte Ret til at bære Faderens Navn, er det mig en Glæde at kunne berolige det ærede Medlem med, at mine Motiver ikke ere andre end dem, jeg har nævnt. Det vil ikke kunne lykkes hverken det ærede Medlem eller nogen som helst anden Person at finde noget uægte Barn, der kunde gaa omkring med Navnet Alberti paa sin Pande. Om man kunde finde noget uægte Barn, der kunde bære Navnet A. C. Meyer paa sin Pande, vil jeg overlade til det ærede Medlem at afgøre.

Maatte jeg endnu til det ærede Medlems Udtalelse blot sige, at naar Faderen selv ønsker, at det uægte Barn skal bære hans Navn, og Moderen vel at mærke er enig deri, er der efter den nugældende Lovgivning intet som helst i Vejen for, at Barnet kan faa Faderens Navn og blive døbt med det. Men her er Tale om noget ganske andet, her er Tale om, at man i alle Tilfælde skal til Bunds for at finde, hvem Faderen er, og saa tvinge det uægte Barn til at gaa hele sit Liv igennem med dette Stempel paa sin Pande.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Den ærede Justitsminister ytrede i sit Svar til mig, at han var af den Opfattelse, at det var en Skam for en Kvinde at føde et Barn udenfor Ægte-